

Opia

– NeclaKezbanT · 25 Eylül 2019

---

bir oyundaşirimi saklasın çocuklar

yüzümden dökülen bin parçayağsın kar -uzun uzadıya saygözlerim görmesin varsınsevildiğimizi bilsem yeter banaçimi yılmadan çeken dağlareskiden sokaklar dolusu umuttum aşıkken uçurumlar kendi karanlığınaunuttumdalsın odalara şimdi bırakılları sürüyüp gelen arsız uykusuzluğumalışık yorgunluğaayaklarım yeni bir mecal salsuskunluğuma kör ışıklar topla evlerdendeğince koynumdaki resmedeğişsin gök değişsin yer lütfenağıtlar mevsiminde sarı mutsuzluğumbundandır belki sırnaşmampenceremin kamburuna her güzünnden açılır önüme çağ dedikleriyalın. zıyan. hüzün. ardımdan gelir hasta mahpusluğumağlamamdursun sırlı zaman dağılsın yüküm ve sesinsan dilinde suçlanır durur gülüşümkara kalplerin beslediğivurulmuşluğumu sen ey!ölüme gün sayan bir yaşamlık heveskanayan keleklerin düşen bir kanadı say.